

J. S.; Frølund; Hansen, C.; Hansen, N.,
Hansen, P.; Hasle; Jacobsens; Jensen; So-
hansen; Jørgensen, S.; Kjellerup; Knudsen;
Krieger; Larsen; Lehmann, Orla; Lüders; Mad-
vig; Milling; Moltke-Hvitfeldt; Nielsen, D.;
Pedersen, N.; Pedersen, S.; Ploug; Poul-
sen; Rasmussen; Steel; Simony; Thalbiter;
Westfely; Westergaard; Hjerring; Vorgen;
Brock.

Fraværende: efter anmeldt Forfald:

Møller; Strøm; Tang, (hvg.)

Fraværende.

Rosenvorn-Teilmann; Vedf. Brix.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behand-
ling af: Forslag til Lov om Nedlæg-
gelse af Stamtutteriet ved Fred-
riksborg m. B. (Lovforslaget findes i Tillæg
A Sp. 1315—16.)

Thalbiter: Der er, som bekendt, sagt,
skrevet og trykt saa Meget for og imod Stut-
teriets Vibeholdelse, at det ikke er let at an-
føre noget Nyt i denne Sag. Jeg har hidtil
været blandt dem, der havde holdt paa Stutte-
riet. Jeg kan ikke nægte, at der er gjort flere
uheldige Forsøg paa at bringe det i Dpfønst,
men alligevel har jeg altid troet, at man kunde
naae det med Tiden, og at det kunde gavne
Landets Hesteavl. Jeg troer endnu, at det
kunde lykkes, hvis man havde Raad til at ved-
ligeholde Stutteriet og anvende endnu større
Pengetilskud paa det end hidtil; men det er
Noget, man ikke tør stole paa, at vi kunne.
Man er altsaa nødt til at betragte Sagen alene
fra det oeconomiske Standpunkt, og da ere
vistnok de Fleste enige i, at saavel Rigsdagen
som Regjeringen maa tænke paa at anvende
alle mulige Midler til energiske Besparelser.
Det er nu klart, at det kan føre til en ikke
ubetydelig Besparelse at nedlægge Stutteriet,
ikke alene, fordi Udgifterne til dets Vedlige-
holdelse med Bygninger, Heste og den hele
Beflyrelse vilde blive besparede, men ogsaa fordi
drt store Areal, der ligger til Stutteriets Af-

benyttelse, efter min Formenteg ikke vil kunne
indbringe Ubetydeligt, hvis det blev bortforpag-
tet eller solgt. Det kan være, at de Love, som
vi have vedtaget med Hensyn til Vedligehold-
elsen af Stutteriet for derigjennem at fremme
Landets Hesteavl, ikke saa ganske ere blevne
udførte saaledes, som Meningen med dem har
været, og det troer jeg ligger meget deri, at
der er saa forskellige Meninger om, hvorledes
Hesteevlen skal forbedres og fremmes. De, der
have haft med det at gjøre, have jo bestandigt
været uenige, og paa Grund deraf er der steet
mange Forandringer, hvorved vi altid ere
gaaede tilbage, saa jeg troer ikke, at det kan
nytte eller være forsvarligt at vedblive at ex-
perimentere længere. Der er jo nys kommet
et Forslag frem, som er meget radicalt, idet det
gaaer ud paa at forbedre vor Hesteavl, ikke ved
at anstafte to eller tre Hingste, men ved at
anstafte Hingste massevis. Jeg troer, at Tei-
len, da vi indførte Fuldblod, har været den,
at vi ikke havde Raad til at anstafte udmær-
kede Heste af denne Race; thi samtidigt med,
at vi indkjøbte Hingste i England, nemlig Ru-
hini til 9,000 Rd. og Tournament for 4,000
Rd., blev der af Amerikanerne indkjøbt Hingste,
hvoraf een kostede 30,000 Rd., og en anden
40,000 Rd. i vore Penge. Naar man seer, at
Individer af den samme Race betales med saa
forskjellige Priser, kan man let tænke sig, at vi have
faaet Udsætterne eller Udfkuddet. 9,000 Rd.
er en høj Priis efter vore Forhold, men den
er lav i Forhold til den Priis, hvormed de
bedste Hingste betales. Dertil kommer, at
Fuldblodet ikke passer til vor Landrace, saa at
det har gjort mere Skade end Gavn; thi, som
det vil være bekendt, er Artsloven den, at Føl-
lene arve Kroppen efter Moderen og Venene
efter Faderen; nu er vor Landrace en temme-
lig svær Hest, hvor Krop og Been passe sam-
men, og naar man nu har brugt Fuldblods-
hingste med de lette Been til Krydsning med
den, saa er der kommet Caricaturer frem;
man troede, at naar man blot havde en Ful-
blodshingst, kunde man benytte enhver Hoppe
til at avle Luxusheste til en høj Priis; men
der er sjelden kommet fortrinlige Heste ud
deraf; de vare hverken stikke til Luxusbrug
eller til Cavalleriet, og heller ikke vare de med